

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαροῦς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Μὲ συμπαθᾶς ἂν ἔλειψα σαραντιπέντε μέρες.
Τὶ νὰ σοῦ κάμω; Βάσανα, περιπλοκὲς χολέρες,
κυνήγι τῶν συνδρομητῶν ἀπὸ 'να σ' ἄλλο μέρος
αὐτὰ συνέτειναν πολὺ νὰ μὴ βρεθῶ ἐγκαίρως
νὰ σπουδαιολογήσωμεν ἐπὶ τῶν ζητημάτων
ποῦ ἐγεννήθησαν ἐδῶ στὰς ὥρας τῶν καυμάτων.

Γ.— Μὲ συμπαθᾶς ἂν ἔλειψα...
Τὶ νὰ σὲ συμπαθήσω
ποῦ δὲν μὲ πέρνεις μὴ φορὰ καὶ μὲ νὰ σιργιανίσω
παρὰ μ' ἀφίνεις ἔδεπα νὰ μοῦ περνᾷ ἡ λύπη
διαβάζοντας ἡμίφυλλα τῇ Μέκκας καὶ τοῦ Πίπη.

Ἐσὺ τὴν εὐρηκὲς καλὰ μ' ἐμὲ τὸν παλαβιάρη
φεύγεις καὶ μοῦ ξεραθυμᾷς τὸ ρούσσικο χαβιάρι
καὶ ἄλλα ἐπιδόρπια ποικίλα καὶ θαυμάσια
ποῦ συνηθίζονται πολὺ ἀπάνου στὰ Καυκάσια,
κι' ἐγὼ ἄς κάθωμ' ἔδεπα νὰ βλέπω τὰ χαντάκια
π' ἀνοίξανε στὸν Κούταβο νὰ πνίξουν τὰ βαθράκια.

Ἡ ἀφιλοτιμία σου περνᾷ κάθε σημεῖο
ἐσὺ μὲ τὰ ταξείδια σου ν' ἀδιάζεις τὸ ταμεῖο
καὶ γὰρ ποῦ δίνω πάντοτε στὸ φύλλο σου βοήθεια,
νὰ δυναμόνω τρώγοντας τῇ λίτρας κολοκύθια
Αὐτὸ δὲν εἶναι ἴδιον ἀνθρώπου φιλομούσου
καὶ κοῖμα στὰ κηρύγματα τοῦ σοσιαλισμοῦ σου
ἂν πρόκειται νὰ ζῇς ἐσὺ συνδρομητῶν δαπάνη
καὶ τρώγων ἀναιδέστατα τὸ μερτικό τοῦ Γράννη.

Μοῦ τάφρας καὶ πέρουσι, μοῦ τάφρας κι' ἐφέτο·
τὰ πέρνεις ὅλα μόνος σου κι' ἐμὲ μ' ἀγίνεις νέτο,
κι' ἀφοῦ μὲ κλέφτεις φανερά π' ὁ κόσμος τὸ γνωρίζει,
τὶ κάδετ' ἡ Ἀνόρθωσι καὶ δὲν σ' ἐκκαθαρίζει;
Μὲ βρίξεις πῶς σ' ἀδίκησα, δὲν συλλογίσαι ὅμως
πῶς θὰ πεθάνω ἄκληρος καὶ θᾶσαι κληρονόμος
εἰς ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ Ζιζανίου φύλλα.
Ἐγὼ γὰρ σένανε μωρὲ γυρίζω σὰ βαβύλα
κι' ἂν πεθάνω στὰ ἐνδότερα σημεῖα τοῦ Καυκάσου,
ὅλα μοῦ τὰ ποιήματα θὰ μείνουνε δικά σου
καὶ κληρονόμο τέτοιονε γυρεύω νὰ σὲ κάνω
ποῦ νὰ γελᾷς μὲ τὸ Ραῖν καὶ μὲ τὸν Κορβιανό
καὶ μ' ὅσους ἄλλους γίνονται σπουδαῖοι καὶ μεγάλοι
κληρονομοῦντες θησαυροὺς ποῦ τοὺς ἀφίνουν ἄλλοι.

Τὶ φλυαρεῖς πῶς σ' ἀδικῶ
καὶ μοῦ γυρεύεις μερτικό
ἀπὸ περιοδεῖες
καὶ κάθε χρόνον τοῦ τῆς λὲς αὐτὲς τῆς ἀηδίας,
ἀφοῦ γνωρίζεις κάλλιστα πῶς θὰ πεθάνω
ἐσένανε θὰ μείνουνε τ' ἀκίνητα ποῦ κάνω.

Γ.— Δὲν σ' ἐρωτῶ πῶς πέρασες μὲ τοὺς ὁμογενεῖδες
γιατ' εἶμαι παραβέβαιος πῶς ὅλους θὰ τοὺς εἶδες
καὶ λόγους τοὺς ἐξέφρασες ἀγάπης καὶ λατρείας
καὶ πάντας ἐχαράτισσες λόγῳ φιλοποτιρίας.

Μ.— Κάνεις καλὰ ποῦ δὲν ῥωτᾷς οὔτε ποῦ ἐπιμένεις
νὰ μάθης λεπτομέρειες ποῦ τῇ καταλαβένεις
καὶ μόνον σὰν ἁμαρτωλὸς νὰ δέσσαι βρὲ Γράννη
γι' αὐτὰ τὰ λεβεντόπαιδα ποῦ τὸ Νησί μας βγάινει,
νᾶν' ἡ ζωὴ τοὺς ζάχαρι καὶ τὰ λεφτὰ τοὺς βρούσι
γιὰ νὰ πληρώνουν εἰς ἡμᾶς
τὰς ἐτησίους συνδρομὰς
ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει.

Ὅλους τοὺς εἶδα εὐτυχεῖς, στὸ γέννημα χωσμένους
καὶ μὲ τὸ Βενιζέλαρο κατενθουσιασμένους.
Τῶρ' ἀνασάνανε κι' αὐτοὶ ποῦ πρῶτα βαρεμένοι
μὲ τὴν παληὰ πολιτικὴ τὴ μυριοσυχαιμένη,
εἶχαν χαμένη σὰν ἐμᾶς καθ' ἐθνικὴ ἐλπίδα·
τώρα ἐλπίζουνε κι' αὐτοὶ πολλὰ γιὰ τὴν πατρίδα
κι' ἐξύπνησε τὸ αἶσθημα ποῦ τῷ κοιμησμένο
αὐτὸ τὸ πῶν καθεστὼς τὸ καταβρωμεσμένο.

Ἐν γένει ὁ ἑλληνισμὸς ποῦ ζῇ στὰ ξένα μέρη,
ἔχει πεποίθησι, ποῦ λὲς, μεγάλη στὸ Λευτέρη.
Κι' ἐγὼ ποῦ μὲ τὴ γνώμη τοὺς πολὺ ἐσυμφωνοῦσα
καὶ τὸν Λευτέρη βέβαια μεγάλως ἐπαινοῦσα,
ἀλλ' ἔκαμα καὶ κύρηγμα μεγάλο στὴ Ρουσία,
ὅπως ὀφείλουμε πολλὰ καὶ στὴ Μονοκρουσία
καὶ μ' ὅσους φίλους ἔλαχε νὰ κάμουμε παρέα
ἐνθέρμως τὸν ἐσύστησα τὸ μπάριμα τὸν Ἀντρέα.

Ρωτᾷς ἂν πέρασα καλὰ κοντὰ σὲ πατριώτες
ποῦ στὸ φτερό σου σφάζουνε τριανταπέτε κότες
ἐνῶ ἐδῶ ποῦ ζοῦμ' ἐμεῖς μὲ τὴν οἰκονομία
μόνον ἂν ἔμπης σῶγαμπρος μπαρεῖ νὰ τρῶς καμμία.

Ρωτᾷς ἂν πέρασα καλὰ σ' εὐτυχισμένους τόπους,
ἐκεῖ ποῦ γίνετ' ὅλα γοργόνα τοὺς ἀνθρώπους
κι' ἡ παλὴ ἀπολαύσις ἀπὸ τοὺς ἀπαιτούς τῆς Ἑλλάδας
σε βλέπει καὶ σοῦ ῥίχνεται γοῖς καλὴν σέβας.
Χρόνον ποῦ γίνετ' ἡ γέννησις ποῦ ποῖς στὴ Ρουσία
βρίσκω στὸ κάθε πρῶμα τῆς καλλίτερης οὐσίας
Νομίζω πῶς κληθεῖν οὐνε τὸ μνηστέον τῆς Μοῦσας
καὶ πὶδ χοντρή μοῦ φαίνεται ἡ κάθε τῆς Μαροῦσα.

Τι θεῖα κι' εὐχάριστα περνοῦν ἐκεῖν' οἱ Ρῶσοι !
Φαί καὶ διασκέδασι, πρὶτὸ καὶ παπρῶσι,
γυναῖκες ποῦ πορεύονται μετ' τοῦ Χριστοῦ τὸ νόμο
καὶ τὸν πλησίον ἀγαποῦν ἀβέροτα μέσ' τὸ δρόμο.

Ἐκεῖ 'ναι τόπος νὰ χαρῆς καὶ νηάτα καὶ γεράματα
ποῦ ἡ ζωὴ ποικίλεται μετ' δυὸ χιλιάδες πράματα
κι' ὄχι βρὲ Γιάννη σὰν ἐδῶ ποῦ τέρψις ἐν τῷ βίῳ
ὁ Κοσμετάτος ἔμεινε κι' ὁ Βινεράτος δύο.

Ἐκεῖ 'ναι τόπος νὰ χαρῆς
ὅσο ἀντέχεις καὶ μπορεῖς,
ὁποῦν' οἱ ἄνδρες ξόανα μπροστὰ στὸ σαμοβάρι
καὶ ἡ γυναῖκες ἄλογα μετ' δίχως σαλιβάρι

Δὲν βλέπεις τ' ἄπλερα κοριὰ ποῦ βλέπεις στὴν Ἑλλάδα;
ἐκεῖ τὸ κάθε θηλυκὸ τὸ βλέπεις ἀγελάδα
ποῦ μόνον ἅγιος Λουκάς ἂν ἦσο εἰμποροῦσες
νὰ ἐνδυμῆσαι κόλασι καὶ νὰ ξεχνᾷς τῆς Ροῦσες.

Καὶ στὸ Ροστόβιον νὰ πᾶς, καὶ στὸ Νοβορωσσίσκι,
παντοῦ γλυκεῖα ἔρχεται Μαρούσα καὶ σὲ βρίσκει·
« πασβόλικε παζάλουστα » σοῦ λέν' ἡ κατεργάρες
καὶ σὲ περικυκλώνουνε κοιτάζοντι γυναῖκες
π' ὅσο κι' ἔχῃς φρόνιμο καὶ γνωστικὸ κεφάλι
ἂν ξαγκλιστρίσης ἀφ' τὴν μιὰ θὰ σὲ τσακώσ' ἡ ἄλλη.

Γ.— Θέλω κι' ἐγὼ, μωρὲ Μαρή, νὰ πᾶ νὰ τῆς γνωρίσω.
Μ.— Μὴ πᾶς γιὰτ' εἶμαι βέβαιος πῶς δὲν γυρίζεις πίσω.
Μὲ πρώτη ποῦ θὰ γνωριστῇς κυρία στὴν Ὀδέσσα,
τὸ τακοῦτ' σου τῶχασες μ' ὅ,τι καὶ νᾶχῃς μέσα.

Ἐγὼ ποῦ πάω κι' ἔρχομαι τῆς ἔχω συνηθίσει
καὶ δὲν ἀφίνω, μ' ἐννοεῖς, καμμιὰ νὰ μετ' μαθίσω,
ἀλλὰ ἐσὺ ἀμάθητος, θὰ χάσῃς τὰ καντοῦνια
καὶ θὰ σὲ παραλάβουνε ἡ Σάσσα μετ' τὴ Ντούνια
καὶ θὰ σὲ πᾶνε στὸ μπαξὲ ποῦ γίνεται γουλάνι
καὶ τότε βάρτου ὀίγανι τοῦ φίλου μας τοῦ Γιάννη !

Ὁραῖα τὰ φαντάζεσαι μὰ θὰν τὰ βοῆς ἀλλοιώτικα
ὅταν σοῦ ποῦν ἡ μπάρσινες « παγκιόμκι πίκι βότικα »
Ἐδῶθε τὰ φαντάζεσαι τὰ πράγματα χαρόσσα,
ἀλλ' ὅταν ὁμως πᾶς ἐκεῖ καὶ σοῦ κολλήσ' ἡ Ρῶσσα,
μετ' ἄλλα ιδιώματα
θὰ μάθῃς ἐκεῖ πέρα
καὶ θὰ ξεχνᾷς τὰ χῶματα
τοῦ γέρου σου πατέρα.

Εἶναι καλὴ κι' ἡ ξενητεία, ἀλλὰ ποτὲ βρὲ Γιάννη
νὰ μὴ ξεχνᾷς μ' ἐδαύτηνε τὸ χῶμα ποῦ σὲ βγάινει.
Ποτὲ, ποτὲ τῆς ξενητείας τὰ σπῆτια τὰ μεγάλα
μὴν τ' ἀγαπήσῃς πρὶτὸ πολὺ
ἀφ' τοῦ σπητιοῦ σου τὴν αὐλὴ
κι' ἀφ' τὸ καλύβι πῶφαγες τῆς μάνας σου τὸ γάλα.

Τὰ ξένα τὰ παντοτεινὰ εἶναι πικρὸ φαράκι !
Τὸν ἥλιο ποῦ σ' ἐχαῖδεψε ἀπὸ μικρὸ παιδάκι
καὶ σῶδωσε τὴ δύναμι νὰ βγῇς στὴ βιοπάλη,
αὐτόνε πρέπει νὰ ζητᾷς νὰ σὲ θεομάνῃ πάλι.

Ὅσο γιὰ τοῦτην τὴ χρονιά,
καμμιὰ δὲν ἄφησα γωνιά
νὰ μὴν τῆς γυρίσω·
πῆγα, κι' ἐγὼ δὲν ξέρω ποῦ
κι' ἐγύριζα σὰν ἄλουποῦ
σταφύλια νὰ τρυγήσω

στὸ Κέρτσ, στὴν Νοβορωσσία, στὸ Κατερινοντάρι·
πῆγα καὶ μέσα στὰ χωριὰ ποῦ χοῖροι τρών τὸ στάρι
κι' ἐμμέτρους λόγους ἔβγανα μεσ' τὰ χωριὰ προχείρους
κι' ἐδιασκέδαζα μαζὺ τσ' ἀνθρώπους καὶ τοῦ χοίρους.

Γ.— Ἐδῶ, ποῦ λὲς βρὲ μάτια μου, στὰ δοξασμένα μέρη,
ἄλλη δουλειὰ δὲν εἶχαμε ὅλο τὸ καλοκαίρι
παρὰ ν' ἀποθανυμάζωμεν
ὑπὲρ Κουτάβου ζῆλον
καὶ πληθὸς νὰ διαβάζωμεν
ἐκτάκτων ἡμιφύλλων
π' ὁ Κοσμετάτος τάβγανε κι' ἡ Μέκκα τ' ἀπαντοῦσε
καὶ ἀνακατωνόμενος ὁ Κούταβος βρωμοῦσε.

Ἐσὺ ἐγύριζες μ' ἀφράτες ροῦσες
σὲ περιβόλια καὶ σὲ δροσιές,
κι' ἐδῶ παμφλέτια καὶ πανταχοῦσες
μᾶς ἐχορτάσαν ἀπὸ βρισιές,

Ἀπὸ ἡμιφύλλα εἶμαι γιομάτος·
πάρε καὶ βλέπε μωρὲ Μαρή,
τὶ καταφέρει ὁ Κοσμετάτος
καὶ τὶ τὸ κόμμα τοῦ Γασπαρή.

Ἐλειψες μέσα στὴ χαρὰ
ποῦρθαν σὲ λόγια σοβαρὰ
ἡ Μέκκα ἡ πανίσχυρος μετὰ τῆς Ἀφροδίτης,
διὰ τὴν ἀποξήρανσιν πᾶφῃς ὁ μακαρίτης,
καὶ μετὰ τὰ λόγια τοὺς αὐτὰ μωρὲ Μαρή τεμπέλη,
τόσο τ' ἀνακατώσανε τὰ τοῦ Κουτάβου ἔλη
καὶ τόσον ἦτο νοσηρὸν τοῦ καθενὸς τὸ ὕφος,
ποῦ αὐθωρεῖ ἐνέχυρεν ἀνὰ τὴν πόλιν τύφος.

Κι' ὁ κόσμος ὁ στεροῦμενος τῆς τῶν πραγμάτων γνώσεως,
ἔμαθε τὰ καθέκαστα τῆς ἀπαλλοτριώσεως
ἐκείνων τῶν τελμάτων,
καὶ τόσον ἦτο κρίσιμος ἡ θέσις τῶν πραγμάτων
ποῦ παρ' ὀλίγον νὰ πνιγῇ εἰς αἷμα μονομάχων
τὸ σμῆνος τῶν βατράχων.

Μ.— Ὅλο σ' ἀρέσει νὰ μιλῇς γιὰ φάουσες καὶ γκρίνες
καὶ γιὰ τὸ στόλο δὲν μοῦ λὲς ποῦταν' ἐδῶ δυὸ μῆνες
καὶ σᾶς ἐδιασκέδασε μετὰ τὰ γυμνάσματά του.
Τὸν Τῶφνελ τὸν ἐγνώρισες ;

Γ.— Ἡ ἐξοχότητά του
μᾶς ἔκανε τὸ σοβαρὸ καὶ μᾶς κρατοῦσε πόζα·
ἐγὼ τὸν ἐπροσκάλεσα νὰ πᾶμε στοῦ Γραβόζα
ἀλλ' ἐνεκα ποῦ αὐστηρῶς τὸν Στόλον ἐκυβέρνηα
οὔτε δὲν ἤθελε, Μαρή, ν' ἀκούσῃ γιὰ ταβέρνα.

Ὅλα τὰ πλοῖα ἦσαν στὸ πόρτο μας σεγοῦρα·
κανένα δὲν ἐκούτρησε ἀπὸ τὴν σιμαδοῦρα,
κι' ἂν ἄλλοτε τοὺς ναυτικούς
δὲν ἤθελες νὰ τοὺς ἀκούς,
σήμερα μπῆκαν ὅλοι τοὺς σ' ἱγγλέζου πειθαρχία
κι' ὅσα μπορεῖς ἀγόραζε περισσότερα λαχεία.

Οὐχ ἦτον ὁμως μετὰ τὰ ναυτάκια
τοῦ νέου Στόλου τοῦ ζηλευτοῦ,
εἶχαμ' ἀπόξου καὶ παιγνιδάκια
μετὰ τὰ κορίτσια τὰ φιστιοῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ
Ἐκεῖ δὲν λείπουνε γιὰ τὴν μάδα
τοῦ παλαιῦ φθόκου τοῦ τραπεζοῦ,
κάθε κεφάλι νὰ ἦναι ὁδὸ
ποῦ νὰ γυρίῃ στὰ κουτουροῦ.

τὸν τῆς ἁγίας τοῦ πλουτοῦ.

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΣΤΟΝ 'ΑΒΕΡΩΦ'

Χαίρε και καλώς ώριστες
ἐλπίδα μας ώρα!
σεδέχωμάστε για γερό
κι' ἄς εἰς' ἀπ' ἀβαρέα.

"Αν ἀπ' ἀρχῆς ἐχάλασες,
τώρα γερό νά ξήσης
και ποταμούς και θάλασσε
πολλές νά διασχίσης.

Πάντα ονειράτα χρυσά
κι' ἐλπίδες νά μᾶς δίνης
και φόβητρον τοῦ μπαμπαλή
καράβι μου νά γίνης.

Ἐν νηνεμίᾳ και χαρᾷ
χτύπα τὰ γάρραρα νερά
κι' ἀπὸ ψυχῆς εὐχόμεθα
δσον καιρὸ θά ξήσης,
ποτέ νά μὴ συλλογιστῆς
νά πᾶς νά πολεμήσης

ΑΠΟΡΙΑ

Παντοῦ κουβέντα γίνεσαι
και διαρκῶς θαυμάζεσαι
μ' αὐτὸ τὸ σικ ποῦ ντύνεσαι
και μετ' αὐτοῦ ποῦ σιάζεσαι.

Και ἀπορῶ γιατί κι' ἐσὲ
με τόσες ὠμορφάδες,
διὰ μᾶς ἔρχονται γαμπροὶ
γυρεύοντα νυφάδες,
νά μὴ σὲ προτιμήσουνε
παρὰ νά μένης πάντα
εἰς ὑποψηφιότητα
ὡς νύμφη τῶν σαράντα!

Φλάκ - Φλούκ

ΤΟ ΛΗΞΟΥΡΙ

Ὡς για φέτο τὸ Ληξοῦρι
δὲν θὰ παραπονενθῇ
θᾶχῃ τάλαρα νά τρώῃ
δοσ ποῦ νά βαρεθῇ.

"Ολα μπόλικά ἐφέτο
τῶν ἀρχόντων τὰ καλά,
και σκοπεύουν οἱ μεγάλοι
νά φορέσουνε και πάλι
τὰ καπέλα τὰ ψηλά,
ποῦ σὺνχοι περνοσπόροι
ἐν σταφίδαις Ληξοῦρι,
τᾶχαν καταδικασμένα
μέσ' τὸν πάτο τ' ἀρμαριού,

"Ὁρθαν εὐτυχίας χρόνοι
για τὸ ἐνδοξο Ληξοῦρι.
ἀφθονία τὸ πεπόνι,
ἀφθονία τὸ κουλούρι.

Πᾶει μετὰ τὰ προϊόντα,
σὰν καλά ἡ βάδα μας.
Ἀφθονία τὰ προσόντα
για τὴν κουρλαμάδα μας!

Ληξοῦριώτης

ΤΑ ΓΛΥΚΑ ΜΑΤΑΚΙΑ

Τὰ χρυσὰ γαλόνια, τὰ χρυσὰ κομπάνια,
τὰ χρυσὰ λογάκια τὰ προσωρινά,
ἔθαζαν τῆς κόρης τὰ γλυκὰ ματάκια
και χωρὶς ἐκεῖνα, μένον σκοτεινά.

Τὰ χρυσὰ γαλόνια θὰ ξανάβουν πάλι,
τὰ χρυσὰ λογάκια θὰ ξαναπωθοῦν
στὰ γλυκὰ ματάκια ἡ ἐλπίδα, θάλλει
πὺς γλυκὰ καὶ πάλι, θὰ...περιπατήσουν!

ΕΚ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Καθυποχρεωμένος ὢν εἰς τοὺς ἀνεκτιμήτους συμπολίτας, πολὺ δὲ μᾶλλον εἰς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ τοιούτους, διὰ τὴν πρόθυμον καὶ γενναιωτάτην ὑποστήριξιν τῆς ἐφημερίδος μου ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐκδόσεώς της μέχρι σήμερον, ἀπεφάσισα τὴν αὐξάνειν τοῦ ὀφλήματος τοῦ «Ζιζανίου» ἵνα, ἐκτὸς τῶν στίχων, καταστήσω ἐφ' ὅσον δύναμαι τελειότεραν τὴν δημοσιογραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος αὐτῶν.

Ἡ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Τέσσερα μικρὰ χαριτωμένα ἀδελφάκια μετὰ δύο βιολιά, βιολοντσέλο και πῖφερο, θὰ μᾶς γοητεύσουν αὐριον Κυριακὴν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον.

Αὐτὰ πρέπει νὰ ὑποστηρικθῶν μὲ φορὰ ποῦ περνοῦν ἀπὸ τὸν τόπον μας σὰν διαβατάρικα πουλιὰ και σκορπίζουν τὴν ἀρμονίαν.

Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν αὐριανὴν ἐσπερίδα τῶν μικρῶν ἀδελφῶν Ζαργάνη ποῦ τὰ ἐπαينوῦν πάρα πολλοὶ ἔτυχε νὰ τ' ἀκούσουν παίζοντα.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Νομίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ἔχετε τὴν ἀπαίτησιν ὅλας αὐτῆς ἡ στήλης τοῦ τηλεγράφου νὰ γεμίζουν στίχους.

— Βεβαίως οἱ στίχοι δὲν θὰ λείψουν ποτὲ ἀπὸ τὸ «Ζιζάνιον» διότι τότε δὲν εἶναι «Ζιζάνιον».

— Καὶ ἂν ᾗδῃ τὸ σχῆμα του, τοῦτο ἔγεινε διὰ τὴν ὑπάρχῃ χάρος νὰ γράφονται πολλὰ πράγματα τὰ ὅποια πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος.

— Αὐτὸ εἶναι τὸ τρίτον πρὸς τὴν πρόδον ἄλμα τοῦ «Ζιζανίου» τὸ ὅποιον γίνεται τῇ ὑποστηρίξει ὅλων σας.

— Ἐλπίζομεν νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ ὥστε νὰ τὸ προοδεύσετε ἀκόμη περισσότερον.

— Ἀφίκετο και διαμένει εἰς Κουντουράτα ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Γεώργιος Κουντουρῆς, πρῶτος μηχανικός ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις Κούπα.

— Μᾶς ἐπισκέφθη ἐπ' ὀλίγον χρόνον ὁ εὐρυμαθέστατος ἰατρός κ. Κόμπος γαμβρός τοῦ κ. Ν. Τρωϊάνου.

— Διὰ τῶν ἐνεργειῶν του παρὰ τῇ ἐν Παρισίοις «Λατινικῇ Ἐνώσει» ἡς τυγχάνει πρόεδρος, θὰ στηθῇ ὅσον οὖπω εἰς τὴν πλατείαν Ἀρχαγγέλων ἀναμνηστικὴ στήλη τῶν κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Ναυπάκτου πεσόντων.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Λουρδάτα ὁ δημοδιδάσκαλος Εὐάγγελος Λυμπεράτος.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσε νοσηλνόμενος ἐν τῇ Νοσοκομείῳ ὁ ἐκ Θηναίας καταγωγῆς Ἀνδρέας Καραντινός.

— Ὁ θάνατος τοῦτου προήλθεν ἐκ τῶν κατὰ τὴν κεφαλὴν τραυμάτων τὰ ὅποια νύκτωρ διερχόμενος ἔλαβεν ἔξωθεν τοῦ χωρίου Φάρσα ὑπὸ τινῶν ἐκείθε χωρικῶν, διὰ λόγους τιμῆς, ὡς λέγεται.

— Ἡ ἀρμονία ἀρχὴ ἐπελήφθη ἀμέσως σχετικῶν ἀνακρίσεων.

— Ἡ παραγωγή δὲν ἦτο ὅπως ἐπρομηνύετο. Ἡ ὀλίγον πρὸ τοῦ τρυγετοῦ υπερβολικὴ ζέση ἐπέφερεν οὐχὶ μικρὰν ἐλάττωσιν εἰς τοὺς καρπούς.

— Τῶς τὰ πρὸ σταφύλια τὰ κατέκαυσε.

— Ἡ ἡμέρα εἶναι ὀλιγοτέρα εἰς Ληξοῦρι.

— Υπολογίζεται ὅτι ἡ παραγωγή τῆς σταφίδας ἐκεῖ θὰ φθάσῃ τὰ ἐνδεκά εκατομμύρια.

— Ἀς ἀναπνεύσουν ἐπὶ τέλους οἱ ἄνθρωποι ὑστερα ἀπὸ τόσας θεομηνίας ποῦ τοὺς ἐύρχαν.

— Ἡ ἐλαιοπαραγωγή ὅμως δὲν ἐδράδῃ εὐτυχῶς καθόλου. Ἀπεναντίας αἱ τελευταῖαι βροχαὶ τὴν ἐξοφάλισαν περισσότερον.

— Ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ και συρροῇ πολλοὺ κόσμου ἐγένετο ἡ πανήγυρις τῆς ἐν Δειληνάτοις ἐκκλησίας τῆς Γ. Θ. Λάμιας.

— Οἱ φιλόξενοι Διληνάδες καθυπεχρέωσαν τοὺς προσελθόντας εἰς τὴν πανήγυριν ξένους, μετὰ τὰς περιποιήσεις των.

— Δημοσιεύεται αὐριον ἴσως, ἐκτεταμένη ἀπάντησις τοῦ κ. Π. Καβαλιεράτου, ἐν σχέσει μετὰ τὰ λαθόντα χώραν κατ' αὐτὰς εἰς δάρος του παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τοῦ ἐργατικῶν Συνδέσμου.

— Θὰ δημοσιευθῇ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορία ἐνός ἰδρύματος».

— Ἡ δεσποινὶς Μαρία Ε. Πατρικίου διπλωματοῦχος τῆς Γαλλικῆς, ἀρχεται παραδόσεων ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου και παρ' ἐαυτῇ και παρ' οἰκογενείας Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδίᾳ.

— Εἰδοποιεῖται ἐκ τοῦ παρθεναγωγείου τῆς κ. Ε. Μαζαράκη, ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητριῶν ἤρχισαν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου, τὰ δὲ μαθήματα τῶν μὲν κατωτέρων τάξεων ἀρχονται τῇ 12ῃ ἰδίου τῶν δὲ ἀνωτέρων τῇ 19ῃ. Τὸ παρθεναγωγεῖον περιλαμβάνει Νηπιαγωγεῖον, Δημ. σχολεῖον και ἐβδόμην και ὀγδόην τοῦ ἀνωτέρου πλήρους.

— Ἐπίσης και ἐκ τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς κ. Δ. Ραζῆ, εἰδοποιεῖται, ὅτι, τοῦ μὲν Δημοτικῶν τὰ μαθήματα ἤρχισαν, τὰ δὲ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τὴν 15ην τρέχοντος, διδασκόμενα κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἀρσακείου. Τὸ παρθεναγωγεῖον δέχεται ἐσωτερικὰς μαθητρίδας ὡς και μαθητὰς μικρὰς ἡλικίας.

— Διαμένουσιν ἐνταῦθα, ἀφιχθέντες ἐκ Ρωμανίας οἱ συμπολίται κκ. Κωνσταντῖνος Γαρμπῆς, Σταύρος Αγγούσης και Νικόλαος Ασκαράτος.

— Ἐπνίγη λουμένη ἐν Λεξουρίῳ ἡ δεκαπενταετής κόρη Αἰκατερίνη Παρίση.

— Τέλειον εἰς συλλογὰς ὅλων τῶν νέων εἰδῶν τὸ κατάστημα Ἀδελφικῆς, ταξιδεύσαντος ἐπὶ τούτῳ εἰς Εὐρώπην τοῦ εἰδικωτάτου εἰς τὸ ἐκλέγειν κ. Μίμη.

— Ἐπίσης και τὸ πιλοποιεῖον Βανδύρου ἐφωδιάσθη μετὰ τὰ νεώτερα εἶδη τῆς χειμερινῆς ἐποχῆς.

ἈΔΕΙΞΙ ΓΑΜΩΝ

Στυρ. Ἀραβαντινός, Εἰρήνη Παπαδάτου (Ἀργοστόλιον) — Στυρ. Μανωλάτος (Καλλιγὰτα) Ρηγία Μαροπούλου (Λακύνθρα) — Κωνστ. Κουτροκόης, Μαρία Κουτρονιέλη (Σκάλα) — Μιχαὴλ Μελισσαράτος, Καλυψὶ Κουρή (Τρωϊανάτα) — Σωκράτης Δελαπόρτας (Ληξοῦριον) Ἀναστασία Σταθάτου (Καμινάρατα) — Εὐάγγελ. Τζαμαρέλος, Ἀθην. νῆ Λιναρδάτου (Ἐρισσος) — Ἰωάν. Μακρῆς, Βιργινία Φ. Μακρῆ (Μακρονύττα) — Κωνστ. Ματιάτος, Αἰμιλία Γαλιτσάτου (Βαρούι) — Γεώρ. Τσετσέλης, Ἀθηνᾶ Σ. Λούζη (Ἀργοστόλιον) — Ἀναστ. Σταθάτος (Σοφία Ε. Βαλλιανάτου (Ἀργοστόλιον) — Ἀριστ. Μηλιαρέσης, Σαυριδοῦλα Ἀλιβιζάτου (Δαμουλιανὰτα) — Σωκρ. Φαραντίτος, Κωνσταντῖνα Λιβιεράτου (Ἀγ. Θέλλη) — Ἀναστ. Γιακουμάτος, Σταμούλα Λευκαδίτου (Ἀργοστόλιον) — Νικ. Μαργαβέγιας (Πεσάδα) Διαμαντῖνα Χαλιώτη (Μηχάτα) — Λιόν. Δημιῶλας, Ἀκριβὴ Καβαλιεράτου (Σάμη) — Στυρ. Καλογηράτος, Ὀλγα Φασὴ (Θηναίᾳ) — Θερασὺβ. Παπαδάτος, Φιορεντῖνα Ποδαρά (Πατρικάτα) — Χαράλ. Μαντζαβίνος (Κορίνα) Ἀρχοτούλα Κάγκα (Λακύνθρα) — Κωνστ. Βασιλάτος, Ἀγγελικὴ Μολφέτα (Ἐρισσος).

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ (ALLIANCE FRANÇAISE)

Γνωστοποιεῖται ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Συλλόγου τούτου, ὅπου ἔσεται ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 15 τρέχοντος μηνὸς, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου διδασκαλία τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἰς παῖδας ἡλικίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν 12 ἐτῶν, τρις τῆς ἐβδομάδος, Δευτέραν, Τετάρτην και Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς ὀγδόης ἑσπερινῆς ὥρας, ἀντὶ μᾶς δραχμῆς κατ' ἄτομον μηνιαίως.

Κατὰ Πέμπτην ἀνὰ δεκαπενθήμερον, θέλουσι λαμβάνει χώραν διαλέξεις, ἀναγνώσματα κ.τ.λ.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΟΝΤΙΝΑΝΤΑΛ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Διευρυνόμενον ὑπὸ τὸν ἀρχιτολῆν μ.κ. Ζαμάνη και Ζεπάτου, εἶναι τὸ καλλίτερον, ἀξιοπρεπὲς καὶ ἐξυπακούον πέναντι τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἐξυπακούων. Τὸ συνιστῶμεν θεμιτότατα εἰς τοὺς ἐπισκεπτόμενους ἡμετέρας πόλιν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ